

L'AMO DES TA

APROPEM L'ESCOLTA

CONCERT N°11

10.02.2024

“La Modesta, més que un cicle de concerts de cambra”

El cicle de concerts La Modesta es presenta com una oportunitat cultural per apropar el repertori de cambra a la ciutat de Mataró, sense oblidar que un dels objectius del projecte és el de trencar la quarta paret entre intèrprets i audiència.

Continuant amb la idea de sortir de l'espai tancat de la sala de concerts, s'han creat una sèrie de recursos previs que pretenen connectar les experiències prèvies al concert (tallers, jam session, moments d'estudi d'instrument) amb el mateix.

Els objectius pedagògics del cicle **La Modesta** són:

- Crear un diàleg artístic per a totes les edats i nivells.
- Compartir materials artístics amb el gruix de la població de la ciutat.
- Obrir l'espai de la sala de concerts i compartir la música a tot arreu.
- Fer ús de l'art com a revolució personal i col·lectiva.

L'Aula de Música Masafrets és l'entitat encarregada de generar aquest dossier pedagògic.

ONZENA JORNADA - 10.02.2024

L'onzè concert del cicle tindrà lloc el dia 10 de febrer a la Sala de l'Ateneu de la Fundació Iluro de Mataró, i les intèrprets seran **Ariadna Rodríguez Masafrets**, violinista, **Adrià Cano Rocabayera**, violoncel·lista, i **Ester Lecha Jover**, pianista.

• ARIADNA RODRÍGUEZ MASAFRETS •

L'Ariadna és violinista, nascuda a Mataró, i ha participat en formacions de música de cambra com el Quartet Lila, Quartet Moana o Ensemble Fuster. També ha estrenat l'integral de cambra de la compositora contemporània Claudia Baulies amb l'Akva Ensemble, participat en el projecte Blau Salvatge de nova creació i jazz, entre altres projectes que també han estat enregistrats. Ha tocat en formacions professionals com l'Ensamble 216, la Camerata Penedès, la Schubert Filharmonia, la Simfònica del Vallès o la Camerata Eduard Toldrà.

La seva formació orquestral comença amb les joves orquestres nacionals de Catalunya i Espanya, com també al Schleswig-Holstein Musik Festival a Alemanya. Va iniciar els estudis amb la Montse Ciurans, al mètode Suzuki, posteriorment va estudiar a l'IEA Oriol Martorell amb Heriberto Fonseca, acabant el darrer any de grau professional al Conservatori Municipal de Música de Barcelona amb menció d'honor tant en violí com música de cambra, continuant els estudis a l'Escola Superior de Música de Catalunya, també amb excel·lents qualificacions amb la professora Eva Graubin. Posteriorment va continuar amb Vera Martínez-Mehner el perfeccionament de l'instrument. Actualment, és sòcia d'una de les cooperatives culturals i espais educatius musicals de la ciutat de Mataró, impulsant projectes com el Certamen Núria Masafrets i el Cicle de Concerts *La Modesta* (a partir dels estudis en el postgrau

d'Economia Social i Solidària), mentre continua els estudis de Màster en interpretació del violí i música de cambra al Conservatori Superior del Liceu amb Sara Bitlloch.

• ADRIA CANO ROCABAYERA •

Després de passar pel Conservatori de Badalona (Premi d'Honor 2009/2010) i l'ESMUC, l'Adrià Cano Rocabayera va finalitzar els seus estudis superiors a la Folkwang UdK d'Essen, a Alemanya. Posteriorment, va realitzar un Màster en especialització orquestral a l'Orchesterzentrum NRW de Dortmund acabant-lo amb la màxima qualificació possible.

L'Adrià Cano ha estat membre del reconegut festival alemany de música de cambra "Villa Musica Rheinland-Pfalz" i ha tocat durant anys amb prestigioses orquestres europees com la Dortmunder Philharmoniker, Duisburger Philharmoniker, Düsseldorfer Symphoniker i Mahler Chamber Orchestra.

Actualment, resideix a Catalunya i col·labora habitualment amb diferents formacions del país com l'Orquestra Simfònica del Vallès, la Franz Schubert Filharmonia, la Camerata Eduard Toldrà i la GIO Symphonia. Recentment, ha format part de l'equip de professors de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC) i ha col·laborat amb l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Des d'aquest curs 22/23 l'Adrià Cano és el nou professor de violoncel de l'Escola Municipal de Música de Mataró.

• ESTER LECHA JOVER •

Nascuda a Barcelona, Ester Lecha acaba els seus estudis superiors de piano a l'ESMUC (Barcelona) sota la tutela de Vladislav Bronevetski. Posteriorment, es

desplaça a Hèlsinki per a realitzar un màster en piano i pedagogia musical a la Sibelius Academy, amb el pianista Juhani Lagerspetz. En 2019, el seu interès en el Lied la porta a fer el “Màster de Lied Victòria dels Àngels” (ESMUC), aprenent de Francisco Poyato i rebent la Beca a l'excel·lència atorgada per la “Fundació Victòria dels Àngels”. Ha estat guardonada en diversos concursos musicals, sent els més recents el “Concurs Internacional de Música de les Corts” (2018), el “Concurs Internacional Agustín Aponte” (2018), el “Concurs de Joves Intèrprets de Catalunya” (2018) i el “Concurs Nacional de Cambra Montserrat Alavedra” (2016). Ha actuat com a solista i en agrupacions de cambra en països com Espanya, França, Finlàndia, Bulgària, Suïssa i Anglaterra. A més, des del 2019 és pianista col·laboradora de la Banda Municipal de Barcelona.

Ha estat pianista convidada en el “Festival Fringe” (Torroella de Montgrí, 2022), “Xarxa de Joventuts Musicals de Catalunya” (2022, 2018), “International Chamber music Festival Plovdiv” (Bulgària, 2022), “Leeds Festival” (Leeds, 2022), “Oxford Lieder” (Oxford, 2021), “Delta Chamber Music Festival” (Amposta, 2020) i “Músics en Residència” (Alella, 2017), entre d’altres.

Algunes de les seves interpretacions han estat enregistrades per Catalunya Música. Respecte a la docència, actualment és pianista repertorista en el Conservatori Professional de música de Sant Cugat del Vallès.

REPERTORI

El repertori del concert del 10 de desembre de 2023 comptarà amb les següents obres:

- *Tres cançons per a piano, op. 39*, Reinhold Glière.
- *Mélodie n2 op. 4*, Fanny Mendelssohn Hensel.
- *Vals*, Fanny Mendelssohn Hensel.
- *Trio per a piano nº1 en Re menor, op. 49*, Felix Mendelssohn.

Podeu escoltar el repertori a través d'aquests enllaços: Spotify: <https://tuit.cat/rgXo9> i Youtube: <https://tuit.cat/ft0Mu>

A continuació es presenta cada obra amb el context històric de la compositora o compositor i l'explicació de l'obra.

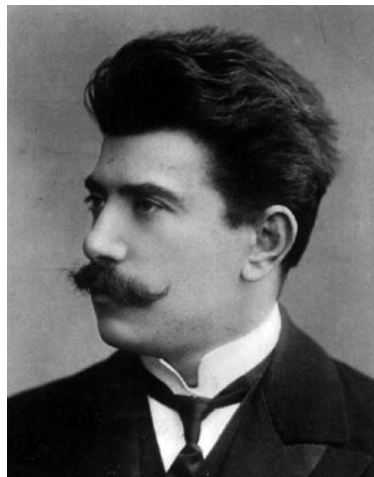
1- Selecció dels vuit “morceaux” op. 39, Reinhold Gliere.

COMPOSITOR

Reinhold Glière va ser un compositor postromàntic rus soviètic, d'origen germànic-polonès (1875 Kíev, 1956 Moscou), va escriure òperes, ballets, concerts i obres simfòniques, guanyant diversos premis i reconeixements dins la URSS.

Provenia d'una família de músics, i va estudiar amb grans violinistes com O. Sevcik, i també compositors al Conservatori de Moscou. Allà va escriure molta música de cambra com sextets, quartets i octets. Més endavant, va estrenar i dirigir simfonies com a la Filharmònica de Berlín, fins a tornar a Kiev, per impartir classes de composició i ser el director del Conservatori.

L'època en la qual va viure Reinhold Glière fou el temps de les grans simfonies i obres orquestrals (com per exemple la *Simfonia nº2* de Sergei Rachmaninov o *La consagració de la primavera* d'Ígor Stravinski). Gràcies al gran

interès per la música tradicional, escrivint obres en diferents idiomes de l'URSS, va afavorir molt el desenvolupament i la importància en sales de concerts la riquesa cultural del país. Va ser el president del Comitè de l'Organització de l'URSS, no va patir la censura del període de postguerra, tot i que després de les disputes a finals de la dècada dels vint, va decidir con entrant-se principalment en la composició.

OBRA

L'any 1909 va escriure, a Moscou, les vuit peces, op. 39, per a violí i violoncel. Més endavant escriuria més música de cambra de petita formació, acostant-se una mica més a la música tradicional i folklòrica en els seus duets, amb melodies riques i harmonies més aviat "clàssiques". S'interpretaran el *Preludi*, la primera de les vuit peces, amb una textura de melodia acompanyada per un sostenuto de corxeres que va movent-se pels dos instruments; la *Berceuse* o cançó de bressol, amb una tendra melodia del violí sota un acompanyament constant i delicat del violoncel, i és la tercera del recull d'obres; i *l'Étude*, la darrera i més explosiva, amb format de moto continuo trepidant.

2- Mélodie n°2 op. 4, Fanny Mendelssohn Hensel.

COMPOSITORA

Fanny Cecile Mendelssohn (Hamburg 1805 - Berlin 1847) va ser una compositora i pianista alemanya. És una de les representants del gènere de la *lied ohne worte* o "cançó sense paraules", i va escriure més de 450 obres musicals, entre elles cançons i obres per a teclat, música orquestral, música de cambra com un piano trio d'alta dificultat, oratoris i cantates.

Fanny provenia d'una família benestant, i va rebre formació de la mare; amb catorze anys es deia d'ella que "havia nascut amb els dits per tocar les fugues de Bach". Va continuar la formació a París, juntament amb el seu germà petit, fins a ingressar a la Academia Sing de

Berlín, on estudiava des de les cinc del matí fins que es ponía el sol. Un cop casada, cada dilluns organitzava reunions musicals a casa seva, exposant les seves obres, mentre procurava continuar publicant la seva música amb el suport del seu marit. Durant el març del 1847 va establir una estreta amistat amb Clara Schumann.

L'any 1820 el seu pare va escriure "potser la música acabarà sent la professió del teu germà, mentre que per a tu només pot ser i ha de ser un ornament"; tot i rebre la mateixa formació que el seu germà, la societat d'aleshores no li permetia desenvolupar una carrera professional, tot i que dones com Clara Schumann la duïen a terme amb escreix. La relació entre els germans Mendelssohn va ser de suport en els dos sentits, i Fèlix va ajudar a publicar algunes obres de la seva germana; la dinàmica d'intercanvi d'idees i material musical va ser tal que fins i tot se citaven l'un a l'altra en les seves obres musicals.

OBRA

Tristament, es van publicar molt poques obres de Fanny en vida d'ella, tot i que un any abans de morir se'n van publicar algunes. Un cop morta, el seu marit va dedicar-se a difondre l'obra de la seva esposa.

La *Mélodie* té una estructura ternària, amb una melodia original per a piano sol. Aquesta obra va ser composta l'any 1846 i va ser publicada el mateix any, un any que es considera el més prolífic de la compositora, ja que es creu que va arribar a escriure fins a cinquanta obres. Està escrita en mode menor, i és una peça de petit format que s'interpreta molt sovint pel seu lirisme.

3- Vals H81, Fanny Mendelssohn Hensel.

OBRA

Aquesta obra, que originalment es va escriure per a piano a quatre mans, va ser composta l'any 1823, i per tant la podem considerar una obra de joventut. El *Vals* està escrit en mode major i es titula *Walzer für den Herzog von Rovigo*. Consta de l'estructura binària A-B-A típica de la forma Minuet, on la secció del mig té un caràcter diferenciat, amb una melodia i on el piano agafa el protagonisme melòdic. L'arranjament que es proposa pel concert està fet per poder-se tocar en formació de trio.

4- Piano trio nº1 en Re menor, op. 49, Felix Mendelssohn.

COMPOSITOR

Felix Mendelssohn (Hamburg 1809 - Leipzig 1837) va ser un compositor alemany, pianista i director d'orquestra.

El seu corpus d'obres està format per simfonies, concerts, oratoris, obres de piano i obres per a cambra. En una trobada que la família Mendelssohn va tenir amb l'escriptor i filòsof J. W.

Goethe, aquest va quedar tan impressionat per les interpretacions tant de Fanny com de Fèlix, que va continuar anant-los a escoltar i a visitar tant com podia.

La música de Fèlix té moltes reminiscències en la de Johann Sebastian Bach, personatge que tant ell com la seva germana van popularitzar enormement durant la seva vida. Compta amb 72 obres publicades i 49 pòstumes. Va morir sis mesos més tard que la seva germana, després d'una profunda depressió.

OBRA

El *Trio per a piano nº1 op. 49* va ser compost l'any 1839 i és el primer dels dos tríos per a piano violí i violoncel del compositor, i va ser estrenat a Leipzig amb Fèlix al piano. Aquesta obra és una de les obres més populars de música de cambra, i es creu que va néixer arran d'una conversa entre germans en la qual es parlava d'escriure una obra on el piano tingués un rol més actiu en relació als dos instruments de corda.

El primer moviment, d'indicació *molto allegro agitato*, té una forma de sonata: dues seccions amb motius melòdics molt contrastats, el primer introduït pel violoncel de manera dolorosa. *Andante con moto tranquillo* és el caràcter indicat al segon moviment, compta amb una introducció de la melodia del piano, molt calmada i de mode major, i on l'escriptura del piano recorda les conegudes *Lieder ohne worte* o Cançons sense paraules, fins a la secció central on de manera apassionada es mou cap a regions menors alternant el cant dels tres instruments. El tercer moviment també té una forma de sonata, tot i que és molt més rítmic, tal com indica el seu nom *Scherzo, leggero e vivace*, amb un aire juganer i actiu. I

finalment el quart moviment té una part amb una explosió de música escrita a la part del piano, de gran dificultat, on tot el ritme actiu de les seccions principals també serà contrastat per una melodia ampla de gran anhel melancòlic, *Finale allegro assai apassionato*.

+ Recursos: <https://henselpushers.org/annus-mirabilis-1846-piano>

Ens veiem el dissabte deu de febrer a dos quarts de set, a l'Ateneu.

Fins aviat!